

**Strategia rozwoju
sportu
dziecięcego i młodzieżowego
na terenie Gminy Wiązowna
na lata 2017-2023**

MISJA

Sport i rekreacja od najmłodszych lat – to hasło, które określa cel niniejszego dokumentu, przedstawiającego założenia dla rozwoju sportu dziecięcego i młodzieżowego, zarówno szkolnego, jak i krzewionego przez organizacje społeczne. Podmiotami niniejszej strategii są przede wszystkim najmłodszy mieszkańcy Gminy Wiązowna, dla których sport i rekreacja – dobrze zakorzenione na wczesnych etapach życia – będą miały znaczenie w przyszłości. Natomiast realizatorami misji będą samorząd gminny, działający przez jednostki organizacyjne, w tym przede wszystkim szkoły i przedszkola, a także organizacje społeczne i osoby zrzeszone w nieformalne grupy, pracujące dla rozwoju sportu i rekreacji oraz promocji tychże. Nie bez znaczenia będzie rola rodziców i opiekunów dzieci, których naśladowanie jest jedną z podstawowych form nauki.

WSTĘP

Sport i rekreacja są nieodłącznymi elementami naszego życia. Nie tylko zwykłą rozrywką sprzyjającą postawom prospołecznym, ale także szeroko rozumianą prewencją zdrowotną. Upowszechnianie podejmowania prozdrowotnej aktywności fizycznej obniża wydatki budżetowe (Państwa i samorządów) przeznaczane na opiekę zdrowotną oraz ubezpieczenia socjalne, a także pozytywnie oddziałuje na zachowania w życiu szkolnym i zawodowym, m.in. zmniejszając liczbę absencji, zwiększając ich efektywność pracy i kreatywność, wskazując sposoby realizacji ze stresem i agresją¹.

Ponadto sport pełni funkcję wychowawczą, szczególnie w odniesieniu do dzieci i młodzieży szkolnej. Dotyczy to m. in. aspektu socjalizacyjnego dzieci i młodzieży, gdyż sport pozwala oderwać się od trudności codziennego dnia oraz od wielu niebezpieczeństw, na jakie narażona jest młodzież. Pozwala konstruktywnie spożytkować wolny czas, rozwinać swoje pasje i zainteresowania, nauczyć się współpracy i odpowiedzialności, wreszcie znaleźć sposób na życie².

Obserwując aktywność sportowo – rekreacyjną mieszkańców gminy można powiedzieć, że podlega ona przemianom i jest uzależniona od wielu czynników, wśród których wyróżnić trzeba przede wszystkim kryterium wieku i świadomości prozdrowotnej,

¹ Albert Bandura, Richard Walters, *Agresja w okresie dorastania. Wpływ praktyk wychowawczych i stosunków rodzinnych*, PWN, Warszawa 1968.

modę na zdrowy tryb życia, zwiększenie świadomości prozdrowotnej odnoszącej się do aktywności ruchowej oraz gminną infrastrukturę sportową. U dzieci i młodzieży potrzeba aktywności fizycznej jest naturalna. Sprzyjają temu godziny wychowania fizycznego na wszystkich poziomach edukacyjnych.

Młodzi mieszkańcy gminy, oprócz udziału w lekcjach wychowania fizycznego, gdzie m.in. wykonują ćwiczenia ogólnorozwojowe, biegają, uczą się gier zespołowych. Wśród dorosłych mieszkańców świadomość potrzeby uczestnictwa w sporcie i rekreacji wydaje się mieć tendencję wzrostową. Te wnioski zostały sformułowane na podstawie ankiet³, kierowanych do różnych grup sportowych.

Aby pobudzić aktywność ruchową u jak najliczniejszej grupy dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych, konieczne jest znaczne poszerzenie infrastruktury sportowo – rekreacyjnej naszej gminy, czego najlepszym dowodem jest wykorzystywanie do uprawiania sportu kompleksu boisk „Orlik”, który przez 9 miesięcy w roku służy lokalnej społeczności, przede wszystkim zaś ludziom młodym.

Jako główny aspekt utrudniający rozwój sportu, odnotować należy brak hali sportowej, która umożliwiłaby szerszej grupie osób na uprawianie różnorodnych dziedzin sportu, także w okresie zimowym. Wielu uczniów korzysta z sal gimnastycznych tylko podczas zajęć w szkole. Ich niedostateczna liczba, rozmiary oraz zainteresowanie użyczeniem mają negatywny wydźwięk w społeczności, która często korzysta z oferty innych instytucji sportowych, posiadających zaplecze sportowe na odpowiednio wysokim poziomie. Wiele osób rozwija swoje umiejętności i promuje zewnętrzne organizacje społeczne i samorządy.

Trudno nie zauważyć powiększającej się liczby osób jeżdżących na rowerach czy uprawiających nordic - walking. Nowe, modne formy sportu i rekreacji, jak sztuki walki, gry terenowe itd. budzą coraz większe zainteresowanie mieszkańców gminy, szczególnie młodzieży, do której powinno się kierować coraz szerszą ofertę zajęć. Jednak w gminie wciąż brak jest odpowiedniej infrastruktury, ścieżek rowerowych, a na placach przyszkolnych czy drogach panuje coraz większy ruch.

² Katarzyna Parniewska – Wrona, *Kształtowanie osobowości ucznia poprzez wychowanie fizyczne i sport*, www.profesor.pl

³ Ankieta dla nauczycieli w-f przeprowadzona przez Wójta Gminy Wiązowna w czerwcu 2016 r. Wyniki dostępne w Wydziale Spraw Społecznych

Pozytywnym trendem jest inwestowanie w siłownie plenerowe⁴, z których korzysta coraz więcej osób. Także place zabaw dla dzieci cieszą się niesłabnącym zainteresowaniem, umożliwiając najmłodszym mieszkańcom gminy aktywny odpoczynek.

WIZJA ROZWOJU SPORTU

Nadrzędną rolą sportu jest wychowanie, a proces szkolenia powinien przebiegać etapowo z zaplanowaniem sukcesów w wieku dorosłym lub choćby podtrzymaniem zainteresowania aktywnością fizyczną. Rekreacja jako aktywny wypoczynek będzie towarzyszyć tym, którzy na co dzień trenują lub tym, którzy byli wychowywani w atmosferze dbania o zdrowie. Przy takim podejściu niezbędne jest ustalenie etapów działania na kolejne lata, gdzie głównymi elementami będą:

1. Szkolenie i rozwój dzieci i młodzieży.
2. Szkolenie kadry.
3. Zajęcia dodatkowe jako motywacja i wsparcie dla najlepszych.

ETAP I. SZKOLENIE I ROZWÓJ DZIECI I MŁODZIEŻY

W zależności od wieku osób trenujących, strategia dotyczy:

- 1) dzieci w wieku przedszkolnym – w zakresie zabaw ruchowych i gier;
- 2) uczniów klas 1 - 3 szkoły podstawowej – w zakresie ogólnorozwojowych lekcji wychowania fizycznego połączonych z zabawą;
- 3) uczniów od 4 klasy szkoły podstawowej – w zakresie lekcji wychowania fizycznego polegających na wprowadzaniu podstawowych zasad uprawiania różnych dyscyplin sportu oraz zaliczaniu testów sprawnościowych z tych dyscyplin, a także ogólnemu rozwojowi sprawności fizycznej ćwiczących.

Rozwijanie zamiłowania do aktywności fizycznej i wypracowanie w dziecku potrzeby ruchu jest szczególnie ważne w procesie wychowania. Każdy, kto spędza czas z dzieckiem, zarówno jako opiekun prawny, jak też wychowawca czy nauczyciel, powinien od najmłodszych lat uzmysławiać dziecku, że aktywność fizyczna i uprawianie sportu są najprostszą drogą do poprawy samopoczucia i kondycji, a przede wszystkim do zachowania zdrowia. To zostanie w ludziach na całe życie.

⁴ Por. uchwała budżetowa Gminy Wiązowna na rok 2015 Nr 15.III.14 i uchwała budżetowa Gminy Wiązowna na rok 2016 Nr 157.XVIII.2015 (lata 2015, 2016 – załącznik dot. funduszy sołeckich)

Zalet aktywności sportowej nie sposób wymieniść, a prac naukowych na ten temat jest coraz więcej⁵. Odpowiednio dobrany rodzaj sportu pozwoli dziecku na prawidłowy rozwój fizyczny. Rozwinie jego sprawność i zmysł równowagi, wzmocni mięśnie, zapewni prawidłową koordynację ruchów, ich zwinność, harmonię i precyzję, a co najważniejsze zapewni mu zwiększoną odporność przed chorobami. Zajęcia sportowe równie pozytywnie wpływają na rozwój psychiczny⁶. Uczą dzieci wytrwałości i systematyczności w osiąganiu zamierzonego celu, pobudzają ambicję, uczą pracy w zespole oraz odpowiedzialności. Sport jest również doskonałym narzędziem do wypracowania w dziecku poczucia własnej wartości, walki ze słabościami i pobudzania wiary w siebie.

Rozpoczęcie uprawiania sportu w młodym wieku uczy dzieci także zasad zdrowej rywalizacji i współzawodnictwa. Dzięki tak wypracowanym regułom dzieci wchodzą z bogatym bagażem doświadczeń w dorosłe życie i łatwiej jest im przystosować się do różnych sytuacji. Uprawianie sportów pozwala również poznać własne ciało, uczy jak je kontrolować i reagować na znaki, jakie nam daje. Im wcześniej dziecko rozpocznie przygodę ze sportem, tym łatwiej mu będzie pokonywać własne słabości i rozwijać się prawidłowo.

Nie należy jednak zmuszać dziecka do uprawiania określonej aktywności. Sport w okresie dziecięcym i dorastania ma przede wszystkim sprawiać przyjemność i wyzwalać pozytywną energię. Wybór konkretnej dziedziny sportu powinien wpływać bezpośrednio od dziecka, wynikać z jego zainteresowań i predyspozycji. Konieczna jest więc obserwacja zachowań i zainteresowań dziecka, a przede wszystkim namawianie go do próbowania różnych form aktywności.

Związek między sportem a szkołą posiada bardzo duże powinowactwo. Powszechnym jest, że przygotowywanie do uprawiania sportu rozpoczyna się od najmłodszych lat. Tak więc trening sportowy jest realizowany równolegle z procesem kształcenia i wychowania młodego człowieka w kolejnych etapach edukacji. Bardzo często zarzuca się uczniowskim klubom sportowym, również klubom sportowym, zbyt intensywną pracę treningową często zaczynaną bardzo wcześnie, co wynika z permanentnego dążenia do ustanawiania coraz to nowych rekordów. Wiąże to się z częstością i objętością jednostek treningowych oraz zabieraniem dzieciom zbyt dużej liczby czasu wolnego. Równolegle z treningiem sportowym młody człowiek uczęszcza do szkoły, w której jest zobligowany do przyswajania określonej wiedzy.

⁵ Por. Wyniki konferencji naukowej *Wychowanie fizyczne i sport w badaniach naukowych*, www.awfpoznan.pl

⁶ Monika Gruszkowska, *Aktywność fizyczna i psychika: korzyści i zagrożenia*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2013.

Jakże częstym jest przypadek zabrania dalszych treningów przez rodziców ucznia z powodu wyraźnego „opuszczenia” się w nauce.

Zwróćmy jednak uwagę na fakt znaczenia organizacji procesu szkoleniowego dla możliwości edukacyjnych dzieci. Każdy trener czy instruktor jest świadomy, że szkolenie zawodnika powinno odbywać się etapowo. Poszczególne fazy tego procesu powinny być dostosowane do wieku i możliwości uczniów pod względem intensywności, jakości wykonywanych ćwiczeń i ich czasu. Zbyt intensywny trening młodego organizmu prowadzić może nie tylko do obniżenia formy sportowej, ale także do zahamowania rozwoju somatycznego⁷. Każdy dobrze przygotowany do zawodu trener czy instruktor wie, że wynik sportowy i apogeum formy powinno być osiągnięte w wieku seniora, i że nie należy nastawiać się na osiągnięcie znaczących wyników przez grupy młodzieżowe. Dlatego na tym etapie konieczna jest współpraca między rodzicami dziecka, wychowawcą, a nauczycielem w-f czy trenerem.

Etap ten powinien rozpocząć się od września 2017 roku, jednakże już od stycznia 2017 roku dyrektorzy placówek wraz z nauczycielami w-f i trenerami powinni wspólnie planować przygotowania do jego rozpoczęcia. Konieczne będą zmiany w arkuszach organizacyjnych czy właściwe przygotowanie nowych, włączenie nauczycieli wychowania fizycznego do pracy z najmłodszymi, najpierw jako osób towarzyszących wychowawcom, potem jako samodzielnych nauczycieli. Czas realizacji tego etapu:

- 01. – 04.2017 r.: Przygotowanie realizacji zajęć wychowania fizycznego w klasach 1 – 3 szkół podstawowych, w tym spotkania z rodzicami oraz ustalenie programów zajęć we współpracy z wychowawcami klas
- 05.2017 r.: Zatwierdzenie arkuszy organizacyjnych dla placówek oświatowych Gminy Wiązowna
- 09.2017 r. – 06.2018 r.: Realizacja założeń arkuszy organizacyjnych dla szkół na rok 2017 / 2018
- 09.2017 r.: Planowanie budżetu na zapewnienie zajęć około sportowych w przedszkolach publicznych Gminy Wiązowna
- 01. – 04.2018 r.: Przygotowanie realizacji zajęć wychowania fizycznego w przedszkolach Gminy Wiązowna, w tym spotkania z rodzicami oraz ustalenie programów zajęć we współpracy z dyrektorami szkół i przedszkoli oraz wychowawcami klas

- 05.2018 r.: Zatwierdzenie arkuszy organizacyjnych dla placówek oświatowych Gminy Wiązowna
- 06.2018 r.: Pierwsza ewaluacja działań w zakresie sportu klas 1 – 3 szkół podstawowych
- 09.2018 r. – 06.2019 r.: Realizacja założeń arkuszy organizacyjnych dla szkół na rok 2017 / 2018
- 06.2019 r.: Pierwsza ewaluacja działań w zakresie sportu przedszkoli publicznych Gminy Wiązowna
- Realizacja zadań w szkołach i przedszkolach w oparciu o wyniki ewaluacji programów zajęć

Decyzja o rozpoczęciu nauki wychowania fizycznego w okrojonej, zupełnie podstawowej formie, powinna być poprzedzona dialogiem z rodzicami i badaniem ich zainteresowań, a nawet pogłębianiem wiedzy z tego zakresu.

ETAP II. SZKOLENIE KADRY

Jest co najmniej kilka powodów, dla których trener podejmuje wysiłek rozwoju swojego „warsztatu”. Duże umiejętności dają mu pewność siebie, która przekłada się na jakość podejmowanych przez niego działań. Taki trener wysyła zawodnikom jednoznaczne sygnały, jego postawa jest spójna z przekazywanymi treściami. Właściwie przekazana wiedza daje natomiast optymalne warunki dla rozwoju zawodników oraz realizacji celu szkoleniowego⁸. Wyszkolonemu trenerowi czy instruktorowi jego wiedza i umiejętności pozwalają na umiejętne kierowanie podopiecznymi, wyznaczanie nowych kierunków rozwoju, a także mierzenie się z innymi profesjonalistami, którzy często nowoczesnymi, a nawet innowacyjnymi metodami potrafią zjednać sobie duże grupy podopiecznych.

Rozwijanie kompetencji jest zadaniem realizowanym zarówno podczas szkoleń, jak i w wyniku pozaszkoleniowych metod rozwojowych⁹. Dotychczas kadra szkoleniowa była traktowana jako narzędzie w procesie. Aby sport przyniósł pożądane efekty, kadra szkoleniowa powinna stać się podmiotem działań samorządu gminnego i jego jednostek oświatowych. Tutaj główną rolę - oprócz samych nauczycieli i trenerów - powinni grać ich bezpośredni przełożeni, czyli dyrektorzy szkół i prezesi klubów sportowych. To oni powinni

⁷ Tadeusz Sankowski, *Wybrane psychologiczne aspekty aktywności sportowej*, Wyd. AWF Poznań, Poznań 2011.

⁸ Por. Tadeusz Ulatowski (red.), *Teoria sportu*, Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki, Warszawa 1992.

ich kierować na szkolenia, konferencje czy warsztaty, które będą podnosiły ich wiedzę merytoryczną i praktyczną, a także pobudzać chęci do doskonalenia zawodowego.

Etap ten powinien rozpocząć się od drugiego kwartału 2017 roku. Niemniej już od początku 2017 roku nauczyciele w-f i trenerzy powinni ustalać wspólnie z przełożonymi możliwości organizacyjno – finansowe i planować ścieżkę rozwoju zawodowego. Od stycznia 2018 r., a nawet – jeśli będzie to możliwe ze względów przede wszystkim ekonomicznych, przy uwzględnieniu dotacji zewnętrznych – od września 2017 r. – osoby realizujące zadania z zakresu sportu i rekreacji mogłyby podejmować studia kierunkowe czy uzupełniać wiedzę z tego zakresu. To pozwoli na podniesienie jakości współpracy między instytucjami a organizacjami sportowymi, a nawet pozyskanie trenerów w klubach sportowych spośród nauczycieli, co przyczyni się do optymalnego wykorzystania czasu treningów i rozwoju talentów sportowych wśród uczniów – zawodników. Czas realizacji tego etapu przedstawia się następująco:

- 01. – 04.2017 r.: Przygotowanie planów rozwoju zawodowego nauczycieli i trenerów i ich zatwierdzenie przez przełożonych (dyrektorów szkół, prezesów / zarządów organizacji społecznych)
- 05.2017 r.: Zatwierdzenie arkuszy organizacyjnych dla placówek oświatowych Gminy Wiązowna
- 09.2017 r.: Planowanie budżetu na rozwój zawodowy nauczycieli i trenerów, przygotowanie wniosków na pozyskanie środków zewnętrznych
- 09.2017 r. lub 01.2018 r. - ...: Udział nauczycieli i trenerów w szkoleniach podnoszących wiedzę i innych formach kształcenia, finansowanych lub współfinansowanych ze środków budżetowych Gminy Wiązowna
- Coroczna weryfikacja sposobów realizacji planów rozwoju zawodowego i przygotowywanie wniosków na pozyskanie środków zewnętrznych

ETAP III. ZAJĘCIA DODATKOWE JAKO MOTYWACJA I WSPARCIE DLA NAJLEPSZYCH

Motywacja to proces wyznaczający kierunek działania, nastawiony na osiągnięcie określonego celu i zaspokojenie potrzeb. Ważnym czynnikiem pobudzającym motywację u młodych zawodników jest współzawodnictwo. W początkowym okresie nie należy jednak

⁹ Por. Kwalifikacje i doskonalenia nauczycieli wychowania fizycznego, www.szkolawruchu.men.gov.pl

przesadzać w podkreślaniu jego znaczenia. Dzieci nie powinny traktować niepowodzenia w zawodach jako osobistej klęski. Lepiej jest wprowadzić element „współzawodnictwa z samym sobą”, czyli porównywanie swoich umiejętności w kolejnych okresach trenowania.

Młody zawodnik musi mieć świadomość, że niepowodzenia podczas treningów czy na zawodach są czymś naturalnym, że są częścią procesu trenowania i doskonalenia własnych umiejętności. Trzeba przekonać dzieci, że sukces to nie tylko zwycięstwo w zawodach, ale również wykonywanie kolejnych zadań, pokonywanie kolejnych granic w dążeniu do osiągnięcia długofalowego celu¹⁰. Pobudzając motywację młodego sportowca, trzeba postępować tak, aby trening i wykonywanie kolejnych zadań było dla niego potrzebą i przyjemnością. Takie nastawienie wzbudza motywację wewnętrzną, inicjatywę, pomysłowość i konsekwencję w działaniu oraz pozwala na długotrwałe kontynuowanie wysiłków. Wyniki sportowe będą ważne po kilku (co najmniej 2 latach) od podjęcia regularnej aktywności fizycznej, wskażą też podmiotom realizującym zadania (szkołom, organizacjom społecznym) mocne i słabe strony w procesie rozwijania sportu.

Kolejną rzeczą, na jaką należy zwrócić uwagę jest fakt, że w rozgrywkach lub zawodach klubowych w różnych dyscyplinach coraz częściej występują uczniowskie kluby sportowe związane ściśle ze szkołami. Ich praca polega na organizacji zajęć pozalekcyjnych dla uzdolnionych dzieci czy młodzieży. Niemniej nie zawsze trener i nauczyciel ze sobą współpracują, a ważne jest – z punktu widzenia dzieci, rodzica, a także samych trenerów- aby tak było. To zadanie dla dyrektorów i prezesów organizacji społecznych, realizujących zadania z zakresu sportu – nawiązanie bliższej współpracy powinno być nawiązanie na poziomie kierowniczym, a rozwijane przez nauczycieli i trenerów. Wspólne cele i ustalone sposoby ich realizacji pozwolą na prawidłowe funkcjonować systemu szkolenia kadry sportowej, gdzie jednocześnie ważne jest konsekwentne realizowanie programu wychowania fizycznego uwzględniającego wszechstronny wpływ na swoich wychowanków (szeroki zakres umiejętności i ogólna sprawność fizyczna), a także pobudzanie młodych ludzi do poznawania różnych form aktywności fizycznej.

Sprawność specjalistyczna z wybranych dyscyplin kształtowania byłaby więc wyłącznie przedmiotem zajęć pozalekcyjnych lub treningów. Przy takim podejściu osiągniemy niewątpliwie ekonomizację czasu i podniesiemy efektywność pracy instytucji i klubów, co pozwoli na uniknięcie kolizji szkolenia z innymi obowiązkami uczniów, a przede

¹⁰ Por. Teoria treningu sportowego, www.igf.fuw.edu.pl

wszystkim z nauką. Współpraca na tym szczeblu pozwoli także na permanentny rozwój umiejętności młodych sportowców, nie kolidując jednocześnie z programem zajęć szkolnych.

Zajęcia pozalekcyjne (dawniej SKS) byłyby przeznaczone dla najbardziej wyróżniających się w danej dyscyplinie sportowej uczniów na lekcjach w-f¹¹. Byłaby to swego rodzaju nagroda i motywacja do dalszego doskonalenia się, przyznawania przez kadre nauczycielską, po uwzględnieniu opinii wychowawcy. Zajęcia te kształtowałyby sprawność specjalistyczną z wybranych dyscyplin sportowych, przy współpracy z klubami sportowymi, Na te zajęcia uczęszczaliby zawodnicy wyłonieni wspólnie przez nauczycieli w-f, jak i trenerów klubowych. Nauczyciele prowadzący dodatkowe zajęcia, po zdobyciu lub poszerzeniu wiedzy (por. etap II) będą mogli opracowywać indywidualne programy szkoleniowe (w porozumieniu z trenerami klubowymi) dla najbardziej wyróżniających się zawodników.

Etap ten, podobnie jak pierwszy, powinien rozpocząć się od września 2017 roku, jednakże już od stycznia 2017 roku nauczyciele w-f powinni obserwować swoich uczniów pod kątem wyłapywania tych najlepszych i w porozumieniu z trenerami klubowymi opracowywać indywidualne plany rozwoju i treningu, aby od września można by je wdrożyć. Plan działań przedstawia się następująco:

- 01.2017 r.: Rozpoczęcie prac nad przygotowaniem programów zajęć pozalekcyjnych przez nauczycieli
- 05.2017 r.: Zatwierdzenie arkuszy organizacyjnych dla placówek oświatowych Gminy Wiązowna
- 09.2017 r. – 06.2018 r.: Utworzenie grup sportowych przy szkołach podstawowych i gimnazjach Gminy Wiązowna oraz udział reprezentacji szkół w zawodach gminnych, powiatowych i wyżej
- Coroczna weryfikacja sposobów realizacji programów zajęć, nabory do grup i ich rozwój

PODSUMOWANIE

W gminie Wiązowna dominują małe kluby, często borykające się z problemami lokalowymi lub finansowymi, które nie jest stać na prowadzenie szkolenia profesjonalnie, a w których czas pracy z dziećmi ograniczony jest z przyczyn braku środków. Wszystkie kluby -

¹¹ Marcin Bobrowski, *Szkoła i klub sportowy – pozytywne i negatywne aspekty*, www.dotzs.pl/publikacje

czy to uczniowskie, czy zwykłe - mają problemy z pozyskaniem chociażby małego sponsora. Jednakże to nie zastrzyk finansowy winien być rozwiązaniem, tylko praca nad zmianą mentalności trenerów, władz klubowych i kibiców, tak aby nie oczekiwali oni od dzieci najwyższych wyników sportowych bez wytrwałej pracy nad każdym z podopiecznych, poprzedzonej zdobyciem odpowiedniej wiedzy i umiejętności trenerskich. Przede wszystkim jednak – bez wielokierunkowej współpracy i wzajemnego wsparcia: rodziców, wychowawców i dyrektorów, kadry sportowej.

Trenerzy powinni być oceniani na podstawie przydatności wyszkolonych przez nich zawodników w grupach seniorskich. Takie podejście do pracy z dziećmi w klubach sportowych zoptymalizuje przebieg procesu szkolenia, zapobieganie powstaniu problemów związanych z rozwojem, przyczyni się do stworzenia odpowiedniej atmosfery w środowiskach sportowych oraz pozwoli na zaoszczędzenie czasu zawodników i ułatwi godzenie obowiązków szkolnych z pracą treningową.

Sprawdzenie zasadności wdrożenia niniejszej strategii powinno odbywać się w podziale na wcześniej omawiane etapy. Wszystkie etapy powinny być wdrażane wraz z rozpoczęciem roku szkolnego 2017/2018. Do tego czasu nauczyciele i trenerzy mają czas na przyjrzenie się swoim podopiecznym, dla których będą mogli opracować indywidualne programy rozwoju wykorzystywane na zajęciach pozalekcyjnych (SKS). Ponadto przez ten okres trenerzy, nauczyciele będą mieli czas na podniesienie kwalifikacji.

Strategia niesie za sobą – oprócz pozytywnych skutków społecznych – także skutki finansowe. Optymalizacja wydatków publicznych na sport pozwoli na przeznaczanie coraz większych środków na infrastrukturę sportową, która wymieniania jest przez wszystkie grupy zainteresowanych nią jako podstawowe zagrożenie dla rozwoju sportu. Bez konsekwentnych zmian w finansowaniu sportu, tzn. rezygnacji w dublowaniu zadań, planowaniu działania i zmniejszaniu poziomu wydatków bieżących, zakupy sprzętu, budowa obiektów sportowych czy choćby rozwój już istniejącej bazy sportowej będzie ciągle odsuwany w przyszłość, ze szkodą dla wszystkich, przede wszystkim dla kolejnych pokoleń mieszkańców gminy.

Do oceny rozwoju sportu w placówkach oświatowych i klubach wykorzystywane będą następujące wskaźniki:

- liczba godzin ogólnorozwojowych wprowadzonych w przedszkolach;
- liczba uczniów uczęszczających na lekcje w-f;
- liczba rozgrywanych zawodów szkolnych, międzyszkolnych o zasięgu gminnym, powiatowym i wojewódzkim;

- liczba nauczycieli i trenerów którzy podnieśli swoje kwalifikacje zawodowe;
- liczba zdobytych nagród, medali, dyplomów przez zawodników i uczniów z terenu gminy Wiązowna.

Informacje, pozyskiwane od tychże instytucji i organizacji społecznych, pozwolą na właściwe planowanie zadań z zakresu sportu i rekreacji, ich finansowanie oraz wsparcie organizacyjne, które niezbędne jest każdej ze stron.

Strategia jest dokumentem dynamicznym i otwartym. Powinna podlegać aktualizacji w zależności od zmian zachodzących wewnątrz gminy oraz w jej otoczeniu. Za wdrożenie, monitoring i ocenę przebiegu realizacji zadań ujętych w strategii oraz stopnia osiągnięcia celów w niej zawartych odpowiedzialny jest Wójt Gminy Wiązowna, w imieniu którego wskazani pracownicy Urzędu Gminy Wiązowna i jednostek organizacyjnych Gminy Wiązowna będą spotykać się z realizatorami strategii w celu ustalenia stopnia jej wykonania oraz planowania rozwoju sportu w kolejnych latach.